

Dionizy Kosiński

Piaski, gm. Zduny, woj. kaliskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 10, 223-224

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

6 ha i jest narażona na całkowite zniszczenie przez budowę wielkiego zbiornika wodnego na Warcie. Uwzględniając wyniki badań powierzchniowych, sondażowych, wiertniczych i magnetometrycznych wytyczono dwa wykopy o łącznej powierzchni 5800 m².

W części północnej stanowiska odkryto wyraźnie zarysowany ciąg zabudowań osady późnolateńskiej z pojedynczymi obiektami z okresu rzymskiego. W centralnej części stanowiska znajdowały się rzędy domów wczesnośredniowiecznych i z okresu rzymskiego otoczone paleniskami, jamami produkcyjnymi. Wśród domów mieszkalnych stwierdzono istnienie ziemianek i budowli słupowych. Jeden z dotychczas zbadanych budynków wczesnośredniowiecznych z XII wieku pełnił rolę pracowni kowalskiej.

Zasadnicza część prac przy eksploracji obiektów zostanie przeprowadzona w roku 1977.

PIASKI, gm. Kleszczów
woj. piotrkowskie
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

PIASKI, gm. Zduny
woj. kaliskie
Stanowisko 1

Młodzieżowe Towarzystwo
Przyjaciół Nauk
w Kaliszu

Badania prowadził mgr Dionizy Kosiński. Finansowało Młodzieżowe Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Kaliszu. Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne.

Celem badań było uzyskanie informacji o chronologii grodziska. Leży ono około 3 km na zachód od Zdun /cukrownia/, a 500 m na północ od drogi Zduny-Rochy nad rowem Borownica. Bezpośrednie otoczenie grodziska stanowią podmokłe łąki. Maksymalna wysokość wału wynosi 2,7 m nad łąkami, a kotlinki 1 m; średnica grodziska - 90 m.

Założono dwa wykopy od środka kotlinki w kierunku zachodnim. Pierwszy 5 x 10 m, drugi 5 x 4 m. Takie usytuowanie wykopów miało na celu dostarczyć możliwie największej ilości materiału datującego, uzyskanie przekroju grodziska przy kontynuacji badań.

Pod warstwą humusu miąższości od 40 do 60 cm wystąpiły w obu wykopach pełne kamienie. Nie stwierdzono, że pochodzą z konstrukcji

wału. Na tym poziomie przerwano badania wykopu drugiego. Kamienie ciągną się pasem około 2-metrowej szerokości przez oba wykopy. W wykopie pierwszym pod nimi, występują jamy, które częściowo są nawet kamieniami wypełnione. Stwierdzono, iż jedna z czterech jam jest niewątpliwie pozostałością ziemianki. Poniżej poziomu jej dna odkryto ślady stupa dźwigającego konstrukcję dachu. Ponadto znaleziono ślady 37 słupów, niektóre słupy częściowo zachowały się.

Z zabytków ruchomych jednoczasowych z okresu funkcjonowania grodziska znaleziono 2 noże żelazne i haczyk na ryby. Około tysiąca fragmentów ceramiki z naczyń ręcznie lepionych, górą obtaczanych oraz całkowicie lepionych na kole wolnoobrotowym. Kształtem, techniką, ornamentem odpowiadają ceramice z grodzisk w rejonie Milicza. Określa on chronologię grodziska na czas od VIII do początków XI wieku.

Uzyskane materiały po opracowaniu złożone zostaną w Muzeum Ziemi Krotoszyńskiej w Krotoszynie.

Badania będą kontynuowane.

PIOTRKOW TRYBUNALSKI
woj. piotrkowskie

patrz
późne średniowiecze

PLAKOWICE, gm. Lwówek Śląski
woj. jeleniogórskie

Uniwersytet Wrocławski
Katedra Archeologii

Badania prowadził doc. dr hab. Józef Kaźmierczyk. Finansował WOAK we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Zagłębie górnictwa złota /X-XIII w./.

Badania nad górnictwem złota na Śląsku w 1976 r. prowadzone były w: Plakowicach i Żeliszewie koło Lwówka Śląskiego, w Bukówce, gm. Jerkowice, w Głuchołazach woj. opolskie i na terenie bloku karkonosko-izerskiego. W wyniku ich stwierdzono co następuje.

- 1/ Na powierzchni 3 km² wyrobisk górniczych z X-XIII w. koło Plakowic zainwentaryzowano ponad 23 000 szybów i odkrywek. Ogółem powierzchnia wyrobisk wynosi 12-15 km². Przypuszcza się, że na obszarze tym znajduje się 200-240 tysięcy szybów i wybierzyk. Zbadano 2 szyby i 2 płuczki.